

Resultat, thi denne Paragraf er jo i alt væsentligt overensstemmende med, hvad Folketinget har vedtaget i saa Henseende baade i Samlingen 1899—1900 og 1900—01, for saa vidt kan Folketinget ikke andet end være tilfreds med, at Landstinget i Virkeligheden har accepteret Folketingets Tanke. Jeg tror ogsaa, at det er en overordentlig god Bestemmelse, det er en Bestemmelse, som er gavnlig for Samfundet og for Ungdommen, fordi denne Bestemmelse forhindrer, at Erhvervet drives fra aaben Butik, og at Kvinder kunne nedsætte sig og saa at sige bekendtgøre: Her bor jeg og driver Erhverv ved Utugt. En saadan Ting kan ikke tillades. Jeg tror, det er gavnligt for Samfundet, og jeg tror ogsaa, at denne Bestemmelse i høj Grad er gavnlig for vedkommende Kvinder. Det er i Virkeligheden saaledes, at selv om en Kvinde, der har et Erhverv f. Eks. ved Syning eller Vask eller hvad det kan være, selv om hun driver Utugt og ogsaa imellem lader sig betale derfor, saa kan det være i sig selv forkasteligt, men hun synker ikke derved nær saa dybt som den Kvinde, der udelukkende lever af dette Erhverv. Hun synker ikke nær saa dybt og har meget lettere ved at rejse sig igen, naar hun kommer paa andre Tanker. Jeg tror, at det er i alle Maader en god Bestemmelse.

Jeg skal endnu kun omtale et enkelt Forhold. Det siger sig selv, at en saadan Lovgivning særlig har Betydning for de unge. Jeg er derfor særlig glad ved, at der i § 2, andet Stykke, sættes Straf for den Kvinde, der driver Utugt for Betaling med unge Mænd under 18 Aar, og ligeledes ved, at der i § 3, andet Stykke, sættes Straf for den, der tager Kvinder under 18 Aar, der søge Erhverv ved Utugt, til Huse. Det er jo dog saaledes, at Mennesker under 18 Aar i Virkeligheden ikke ere fuldmyndige og endnu bør undergives Opdragelse. Det er vistnok i det hele taget en stor Fejl, man begaar, naar man ligesom ved alle Midler søger at bilde Børn ind, at de ere voksne, naar de ere 14 Aar, eller ligesom sætter dem ud paa aaben Gade og siger: Værsgo', nu ere I voksne! Det ere de aldeles ikke. Det maa vi i Lovgivningen gaa ud fra, at Personer ere ikke voksne fra Opdragelse, før de ere naaede det 18de Aar, og derfor er jeg glad ved, at der findes Undtagelsesbestemmelser i saa Henseende, og særlig er jeg glad ved, at der findes saadanne Bestemmelser for de unge Kvinder, som give sig ind paa Utugtserhvervet. Jeg gaar ud

fra, at Loven om Behandling af forsømte Børn og unge Personer kan anvendes paa de ganske unge Kvinder, der give sig af med Utugt og Utugtserhverv, jeg gaar ud fra, at saadanne Kvinder kunne komme ind under Børneloven, at Værgeraadet kan tage sig af dem og faa dem anbragte til Opdragelse. Det er et ganske forbausende stort Antal af saadanne ganske unge Piger, der lade sig lokke ind i Utugtserhvervet. Det er ganske naturligt, de have ikke bedre Forstand, og kunde man opnaa det, at man hjalp dem, der vare under 18 Aar, fra at komme ind paa denne Bane, vilde der i Virkeligheden være overmaade meget vundet efter min Mening, thi de Kvinder, der give sig ind paa det efter den Tid, kan det neppe nytte at tænke paa at gøre noget for i alt Fald ad Lovgivningens Vej.

Selvfølgelig drømme vi ikke om, at man ved en saadan Lov kan afskaffe Usædeligheden eller indskrænke den i nogen væsentlig Grad. Der skal selvfølgelig andre Midler til, om det skal naas, og det naas naturligvis aldrig i denne Verden. Der skal selvfølgelig ganske andre Ting til, større Oplysning blandt Menneskene, forbedrede Samfundsforhold, saaledes at unge Piger ikke af økonomiske Grunde skulle fristes til at sælge sig, og saa fremdeles; men disse Ting kunne selvfølgelig ikke komme ind under en Lovgivning, der specielt omhandler dette Punkt, og jeg skal derfor heller ikke paa nogen Maade komme ind paa det. Jeg skal slutte med at sige, at jeg finder, det foreliggende Lovforslag er tilfredsstillende, og jeg tror ganske sikkert, at vi ved at ophøje det til Lov ville gøre Gavn for vort Folk og ikke mindst for vor Ungdom ved at bringe Klarhed paa dette Punkt, ved ikke længere at forvirre Begreberne, idet vi sætte Utugt frem, som den er, idet vi saa at sige sætte den paa sin rette Plads. Jeg tror, at Lovforslaget gør dette, jeg tror, at det vil gøre Gavn, og at en Lov af dette Indhold vil blive hilst med Glæde i store Kredse af vort Folk, og jeg skal derfor give Forslaget min varmeste anbefaling.

Borghjerg: At dette Lovforslag foreligger her i denne Form og vedtaget af Landstinget, er efter min Mening et Vidnesbyrd om, at en moderne human Bevægelse, der gennem en Aarrække er ført med stor Energi, hvortil nogle af Landets bedste Mænd og Kvinder have ofret deres Virksomhed, alligevel til sidst, trods al